

MIESIĄCA MAJA 8 DNIA
ŚWIĘTEGO CHWALEBNEGO
APOSTOŁA I EWANGELISTY,
KTÓRY SPOCZYWAŁ NA PIERSI PANA,
UMIŁOWANEGO DZIEWICZEGO UCZNIA
JANA TEOLOGA.

Czcigodnego ojca naszego Arseniusza Wielkiego.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy trzy stichery święta, cztery apostoła i trzy ascety.

Stichery apostoła, ton 1:

Prosimion: Niebieskich zastępów.

Syn Zebedeusza, kontemplujący niewypowiedziane objawienia i mówiący o wielkich Bożych tajemnicach, napisał nam Ewangelię Chrystusową, nauczywszy nas błogosławić Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Przez Boga kierowana fletnia niebieskich pieśni, kronikarz tajemnic, usta mówiące o Bogu, pieśń nad pieśniami śpiewa pięknie, ustami bowiem porusza jak strunami, jak wracało językiem ruszając, módl się o zbawienie nasze.

Gromowym językiem Twoim ogłosiłeś mądrości Boże, ukryte Słowo, przez Boga umiłowane, wołając zawsze i często poruszając ustami: „Na początku było Słowo” i każdego człowieka uczysz poznania Boga.

Inne stichery, ton 8:

Prosimion: O, przesławny cud!

Mądry w Bogu ojcie Arseniuszu, potokami łez oświeciłeś myśl, z Bogiem rozmawiałeś, przez nieustanne oczyszczenia okazałeś się jaśniejącą kolumną pobożności i ognistą, Błogosławiony, mnichów chwało, i teraz nas wszystkich zachowaj modlitwami Twoimi.

Mądry w Bogu ojcie Arseniuszu, wstrzeźliwością zewsząd szybko rozum opasałeś przeciwko pierwszemu sprawcy zła i porzuciwszy ziemski zamęt i zgiełk odrzuciwszy, czystością rozumu połączyłeś, mądry, z pragnieniem zaiste niezwykłym.

Czcigodny ojcie Arseniuszu, Ty Boga zdobywając i przez Niego oświecony świetlistą jasnością, pobożnie pragnąłeś majestatu całą światłość i królewskie pałace porzuciwszy, nieśmiertelne dziedzictwo otrzymałeś i teraz przebywasz z Chrystusem, Błogosławiony.

Chwała. Isomelos: Syna Gromu, fundament słów Bożych, pierwszego teologa i pierwszego głosiciela prawdy dogmatów Bożej Mądrości, umiłowanego dziewiczego Jana rodzaj ludzki godnie sławi, On bowiem nieustannie w sobie mając rzeczy Boże, rzecze: Na początku było Słowo, z Ojcem nierozłączne i równe Ojca naturze, pokazując nam tym prawosławną naukę o Świętej Trójcy: Stwórcę będącego z Ojcem i życie noszącego, i Światłość prawdziwą, którą nam pokazał. O, cudzie budzący bojaźń i rzeczy mądra! Jakże pełen jest On miłości,

pełen teologii, chwałą, czią i wiarą, fundament naszej czcigodnej wiary, ze względu na którą otrzymamy życie wieczne w dniu Sądu.

I teraz. Teotokion święta.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie I Powszechnego Listu świętego Apostoła Jana (3, 21-4, 6).

Umiłowani, jeśli serce nas nie oskarża, mamy ufność wobec Boga, i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba. Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał. Kto wypełnia Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu, którego nam dał. Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie. Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga; i to jest duch Antychrysta, który – jak słyszeliście – nadchodzi i już teraz przebywa na świecie. Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od tego, który jest w świecie. Oni są ze świata, dlatego mówią tak, jak mówi świat, a świat ich słucha. My jesteśmy z Boga. Ten, który zna Boga, słucha nas. Kto nie jest z Boga, nas nie słucha.

Czytanie I Powszechnego Listu świętego Apostoła Jana (4, 11-16).

Umiłowani, jeśli Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się wzajemnie miłować. Nikt nigdy Boga nie oglądał. Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas i miłość ku Niemu jest w nas doskonała. Poznajemy, że my trwamy w Nim, a On w nas, bo udzielił nam ze swego Ducha. My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata. Jeśli kto wyznaje, że Jezus jest Synem Bożym, to Bóg trwa w nim, a on w Bogu. Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.

Czytanie I Powszechnego Listu świętego Apostoła Jana (4, 20-5, 5).

Umiłowani, jeśliby ktoś mówił: „Miłuję Boga”, a brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego. Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził, i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, który życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

Na litii stichera świątyni lub święta oraz apostoła. Ton 1:

Germanosa: Rzeki teologii z czcigodnych ust Twoich popłynęły, Apostole,

którymi pojony Kościół Boży kłania się prawosławnie Trójcy jednoistotnej. Módl się do Niej, Janie Teologu, aby umocnione zostały i zbawione dusze nasze.

Andrzeja Pyrrusa: Ogród czystości, mirra wonna znów zajaśniała nam w tym święcie, przeto wołamy do Niego: Ty, który spoczywałeś na piersi Władcy i obficie zrosiłeś słowami świat, Janie Apostole, który strzegłeś Dziewicy jak żrenicy oka, uproś nam u Chrystusa wielkie miłosierdzie.

Dziewiczy uczniu Zbawcy i Teologu, Tobie jako dziewiczemu młodzieńcowi ukrzyżowany Chrystus Bóg oddał Dziewicę i Bogurodnicę, aby strzegł Jej jak żrenicy oka, przeto módl się o zbawienie dusz naszych.

Jako świadek niewypowiedzianych tajemnic, wzywałeś mówiąc: „Przedwieczne Słowo na początku było w Bogu i Ono było Bogiem”, Janie Apostole, który spoczywałeś na piersi Chrystusa i zawsze byłeś przyjacielem, Trójcy słodczy, niezachwiane umocnienie Efezu i Patmos, nasza pomocy, módl się, Teologu błogosławiony, aby od złych wrogów zmysłowych i duchowych wybawiony został lud Twój, zawsze z wiarą spełniający pamięć Twoją.

Stichera ku czci świętego Arseniusza. Ton 5:

Czcigodny ojcze, usłyszawszy głos Ewangelii Pańskiej, świat porzuciłeś, bogactwo i sławę mając za nic, przeto wołasz do wszystkich: Umiłujcie Boga i znajdziecie wieczną łaskę! Nic nie szanujcie bardziej od miłości Jego, abyście gdy przyjdzie w chwale swojej, znaleźli pokój ze wszystkimi świętymi. Dla Jego modlitw, Chryste, zachowaj i zbaw dusze nasze.

Chwała. Ton 4: Spocząłeś na piersi Nauczyciela Chrystusa na wieczerzy Pańskiej, umiłowany uczniu, skąd poznałeś rzeczy niewypowiedziane i wszystkim zagrzmiął niebieski głos Twój: „Na początku było Słowo i Słowo było u Boga i Bóg był Słowem, Światłość prawdziwa, oświecająca każdego człowieka przychodzącego na świat, Chrystus Bóg i Zbawca dusz naszych.

I teraz. Teotokion święta.

Na stichownie stichery, ton 4:

Prosomion: Powołany z wysoka.

Błogosławimy Syna Najwyższego, zawsze będącego z Ojcem i jednoistotnego, Światłość ze Światłości i odbicie Hipostazy Ojca, który przedwiecznie zajaśniał z Niego, Stwórcy i Pana wszystkich wieków, a Ty, umiłowany, głosiłeś Go światu, który wyprowadził światło z ciemności, Chrystusa Boga naszego, do którego módl się o zbawienie i oświecenie dusz naszych.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Przyjawszy Światłość Pocieszyciela i będąc nim oświecany głosiłeś teologię, z Ojca pochodzącego i przez Syna ludzkości okazanego, jednej czci, współtrонującego i jednoistotnego z Ojcem niemającym początku i Bożym Słowem, umiłowany, którego głosiłeś wszystkim, przeto w pieśniach Ciebie czcimy jako fundament wiary Bożej, zachowaj nas nienaruszonymi przez modlitwy Twoje do Pana.

Stichos: Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

Wstąpiwszy na wysokości teologii, nauczyłeś się niewypowiedzianych Bożych tajemnic o jednej naturze Bóstwa, chwale jednej, królestwie i panowaniu, zawsze rozdzielonej na trzy Hipostazy, w naturze niepodzielnej i zjednoczonej w niepomieszanej Bożej jedności, którą sławiąc głosiłeś Trójcę niepodzielną, Teologu, módl się do Niej o zbawienie i oświecenie dusz naszych.

Chwała. Ton 6. **Jana Mnicha:** Apostole Chrystusowy, Ewangelisto Teologu, byłeś znawcą niewypowiedzianych tajemnic, mądrości niewypowiedzianej ogłosiłeś nam donośnie nauki, że „Na początku był”, wyjaśniłeś wiernym, i nie był, odrzuciwszy słowa heretyckie, który spoczywał na piersi i byłeś umiłowany przyjacielem, jak Izajasz donośny i Mojżesz widzący Boga odwagę mając przed Bogiem, gorliwie módl się za dusze nasze.

I teraz. Teotokion święta.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 2:

Apostole umiłowany przez Chrystusa Boga, pospiesz wybawić ludzi bezbronnych. Przyjmie bowiem Twoje wstawiennictwo Ten, który przyjął Ciebie spoczywającego na swej piersi. Módl się do Niego, Teologu, o rozpędzenie utrzymującej się mgły pogaństwa, o pokój dla nas i wielkie miłosierdzie.

Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta, jeden raz i apostoła, jeden raz. **Chwała.** Ascecie, troparion ton 8:

Potokami łez Twoich użyźniłeś nieplodną pustynię i dzięki głębokim westchnieniom wysiłki Twoje stokrotnie zaowocowały. Przez swoje cuda stałeś się jaśniejącą pochodnią dla świata. Święty ojciec nasz *N.*, módl się do Chrystusa Boga o zbawienie dusz naszych.

I teraz. Teotokion święta.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 1:

Prosomion: **Grób Twój.**

Byłeś uczniem Chrystusa, Władcy wszystkich, nauczyłeś ludzi i oświeciłeś świat, kierując ku poznaniu Boga, Apostole, przeto wszyscy nazywamy Ciebie głóścicielem prawdy i Teologiem, przyjacielem Chrystusa i ulubieńcem.

Chwała, i teraz. Teotokion święta.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 5:

Prosomion: **Słowo wspólnemające początku.**

Apostoła wszystkich i ucznia Chrystusowego, głószącego wszystkim z Boga Ojca zrodzonego Zbawiciela i Króla Chrystusa, zaśpiewajmy pieśni i pochwały czcigodnemu Janowi, nieustannie bowiem modli się, aby zmiłowano się nad duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Teotokion święta.

Po polijejeju katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Spocząwszy na piersi Jezusowej odwagę otrzymałeś i jako uczeń zapytałeś: „Kto jest, kto Ciebie wyda, Panie?” i jako bardzo umiłowanemu Pan wskazał go Tobie chlebem, przeto stałeś się znawcą niewypowiedzianych tajemnic i o wcieleniu Słowa nauczasz krańce ziemi. Janie Teologu, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Opiewajmy bramę niebios i arkę, najświętszą górę, świetlisty obłok, niebieską drabinę, duchowy raj, Ewy wybawienie, ziemi całej wielki skarb, albowiem w Niej stałeś się dla świata odpuszczeniem dawnych grzechów. Przeto zawołajmy do Ciebie: Módl się do Syna Twego i Boga, aby dał odpuszczenie grzechów pobożnie kłaniającym się świętemu zrodzeniu Twemu.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejąc troistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie* i aż do krańców ziemi ich słowa. **Stichos:** Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament. **Wszystko, co oddycha.**

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 77 (21, 15-25).

W owym czasie, gdy spożyli śniadanie, mówi Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jony, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Mówi Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego: «Paś baranki moje!» I znowu, po raz drugi, mówi do niego: «Szymonie, synu Jony, czy miłujesz Mnie?» Mówi Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego: «Paś owce moje!». Mówi mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jony, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I mówi do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego Jezus: «Paś owce moje! Zaprawdę, zaprawdę, mówię ci: Gdy byłeś młody, przepasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię przepasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz». To zaś powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A powiedziawszy to, mówi do niego: «Pójdź za Mną!» Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który w czasie wieczerzy spoczywał na piersi Jego i powiedział: «Panie, któż to jest, kto Cię wyda?» Gdy więc go Piotr ujrzał, mówi do Jezusa: «Panie, a co z tym będzie?» Mówi mu Jezus: «Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdź za Mną!» Rozeszła się więc wśród braci wieść, że uczeń ów nie umrze, ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz: «Jeśli Ja chcę, aby pozostał aż przyjdę, co tobie do tego?» Ten właśnie uczeń świadczy o tych sprawach i on je opisał. A wiem, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych

rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby napisanych ksiąg. Amen.

Stichera po Psalmie 50, ton 2:

Teologu dziewiczy, uczniu umiłowany Zbawcy, modlitwami Twoimi wybawiaj nas, prosimy, z wszelkich nieszczęść, albowiem jesteśmy Twoją owczarnią.

Kanon święta na cztery, apostoła na sześć i ascety na cztery.

Kanon Jana Teologa. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu laska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Jako czysty umiłowany zostałeś przez niezniszczalną Światłość i na piersi Jego spocząłeś w pokoju i odważną duszą z otchłani mądrości światłość rozumu zdobyłeś, błogosławiony Janie Apostole.

Nadprzyrodzoną teologią zagrzmiałeś, umiłowany Chrystusa, „Na początku było Słowo”, żywe i whipostazowane ku swemu Rodzicielowi, i Bogiem był Słowo, i ciałem stało się, i Bogiem pozostało niezmiennym.

Teotokion: Pod opiekę Twoją przybiegając, Czysta, oddaliśmy się od wszelkich atakujących nas pokus, Przeczysta, przeto i teraz błagamy, abyś upadłych z głębi grzechów podniosła Bożymi modlitwami Twoimi.

Inny kanon ascecie.

Ton i hirmos ten sam.

Podporządkowując się Bożemu nakazowi Władcy, Arseniuszu, porzuciłeś chwałę królewskiego bogactwa, jak Mojżesz Dawca Prawa, i uciekając od ludzi stałeś się współżyjącym z aniołami, wraz z nimi weseląc się.

Ty uciekając od zamętu, Arseniuszu, jako od źródła grzechu, milczeniem język poskromiłeś, przeto spokojny rozum w milczeniu strzegłeś, będąc najczcigodniejszym mieszkaniem Bożego Ducha.

Teotokion: Sławne rzeczy głoszą o Tobie w pokoleniach pokoleń, bowiem Boga Słowo w łonie ogarnęłaś, pozostając czystą, Bogurodzico Mario, przeto wszyscy Ciebie czcimy, po Bogu będącą wspomóżeniem naszym.

Katabasja święta.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Z rybaka stałeś się łowcą ludzi i teologiem, mądry Janie, odrzuciwszy ojcowską i światową miłość, i za Władcą Słowem poszedłeś pragnieniem Bożym.

Mając oczyszczone oko duszy, o Teologu, ujrzałeś niewypowiedzianą chwałę Jednorodzonego Słowa i Syna Bożego od Ojca, który mądrze wszystko urządził przez Bożego Ducha.

Teotokion: Uciekamy się pod Twoją zbawczą opiekę, Bogurodzico Dziewico, i wybawiamy się z wrażeń ataków modlitwami Twoimi oraz wybawimy się z przyszłej męki, Czysta.

Inny kanon.
Hirmos ten sam.

Ojcze Arseniuszu, Twoje naśladowujące Chrystusa, mądry, proste i bardzo podarte nędzne odzienie jest sławniejsze od najwspanialszej szaty, przygotowuje bowiem Tobie szaty niewypowiedzianej chwały.

Wraze zgorszenia wyniosłych duchów zrzuciłeś, przyjąwszy od Boga pomoc skruszonym sercem, Arseniuszu, stając się przez pokorę zwycięzcą.

Teotokion: Okazałaś się doskonalszą od cherubinów i serafinów, Bogurodzico, Ty bowiem jedyna ogarnęłaś Boga nieogarnionego w nieskalanym łonie Twoim, przeto Ciebie wszyscy wierni w pieśniach wielbimy.

Kontakion ascecie, ton 3: Z Rzymu zajaśniałeś jako wielkie słońce i gród cesarski osiągnąłeś, błogosławiony, oświecając go słowami Twoimi i czynami, rozpędzając wszelką mgłę niewiedzy. Przeto Ciebie czcimy, ojców słowo, Arseniuszu czcigodny.

Ikos: Usłyszawszy głos Pana, Czcigodny, porzuciłeś piękno świata i zostałeś mnichem, życie aniołów naśladowałeś, mądry w Bogu, przeto cały okazałeś się przemieniony, w ciele aniołem, przynosząc Chrystusowi post i łzy, nieskalaną modlitwę i całonocne czuwanie. Stałeś się więc świątynią Trójcy, wzorem mnichów i nauczycielem cnoty, zawsze gorącym dla czczących Ciebie orędownikiem, przeto czcimy Ciebie, chwało ojców, Arseniuszu czcigodny.

Katyzma poetycka apostołowi, ton 8:

Katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Mądrości na piersi spocząłeś i nauczyłeś się poznania istoty rzeczy, i Bożo zagrzmiałeś: „Na początku było Słowo”, wspaniale jako pierwszy opisałeś zrodzenie Słowa niemającego początku i głosiłeś wszystkim wcielenie Słowa, przeto językiem jak siecią złowiłeś narody, łaską Ducha nauczając krańce świata i oświecając cudami, Teologu Apostole, módl się do Chrystusa Boga, aby odpuszczenie grzechów dał świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała. Katyzma poetycka ascecie, ton 8: Uciekłeś od szumu życiowego i pędząc milczące życie umartwiłeś żądze i rozum wzniosłeś ku Bogu, okazałeś się więc kolumną ognia i świecznikiem dla wszystkich wiernych, czczących Ciebie, potokami łez pojony okazałeś się jak drzewo przynoszące owoce, Boga noszący w sercu Arseniuszu, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów czczącym z miłością świętą pamięć Twoją.

I teraz. Teotokion święta.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Pan nazwał Ciebie Synem Gromu i pozwolił Tobie grzmieć rzeczy niewypowiedziane w Duchu o swoim niewypowiedzianym i Bożym zrodzeniu z Ojca, przeto świetlaną pamięć Twoją, Teologu, godnie sławimy pieśniami.

Ty przez cnoty wszedłeś na wyżyny, Apostole, Ty ujrzałeś chwałą jaśniejącą Jednorodzone Słowo w ciele, w łonie Ojca będące od początku, i stałeś się godnym usłyszenia głosu Ojca, świadczącego o synostwie Chrystusa.

Teotokion: Przybiegając teraz pod Twoje wspomnienie, niepotrzebny sługa Twój, Nieskalana, obym nie został zawstydzony, Ciebie bowiem mam jako orędowniczkę przed Bogiem i mur obronny nie do zdobycia, przez Ciebie będę się rozkoszował przyszłą ciszą i Bożym życiem, modłę się.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ty okazałeś się zwycięzcą natury, Arseniuszu, Ty żądze poddałeś władzy rozumu, ojczy, jak słudze im nakazując, przeto w czuwaniach całonocnych wołałaś: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Ty Boga upragnionego zyskałeś, Czcigodny, Ty objawiającego się bardzo pragnałeś i cały byłeś dzięki czystości widzącym Boga, z Upragnionym rozmawiałeś, zrozumiawszy w zjednoczeniu całą wyższą mądrość, ojczy Arseniuszu.

Teotokion: Ty jesteś chwałą wiernych, Oblubienico Dziewicza, Ty jesteś orędowniczką, Ty jesteś ucieczką chrześcijan, murem obronnym i przystanią, Synowi Twemu modlitwy zanosisz, Nieskalana, i wybawiasz z nieszczęść w wierze i miłości znających Ciebie jako czystą Bogurodzicę.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

W ciemnościach świata ujrzałeś zajaśniałą Światłość przeczystą i połączyłeś się z miłością, byłeś świecznikiem pobożności, dla rodów pogańskich, które światłością teologii oświeciłeś, Janie.

Zrozumiawszy, że Zakon dany przez Mojżesza jest cieniem, zaś łaska Boża przez Chrystusa Boga naszego jest dana, teologicznym językiem Synu Gromu, Umiłowany, głosiłeś Jego Bóstwo.

Teotokion: Ty jesteś moją opoką i panowaniem, Przeczysta, i umocnieniem, i murem niezdobytym, Ciebie przyzywam: W nocy i za dnia zachowaj mnie przed wszelką szkodliwością Beliara atakującego mnie, abym z wiarą i miłością słał Ciebie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Sprawcę pierwszego przestępstwa Adama Praojca pobożnie odrzuciłeś, doskonale widząc wrogie zakusy, przeto radując się w nieskalanym przybytku, módl się do Władcy Chrystusa.

Siebie samego odrzuciłeś, wszelką rozkosz odrzuciłeś i na ramieniu krzyż swój nosząc, Arseniuszu, i Chrystusa pragnąc, na niebiosach okazałeś się godnym dziedzicem Jego:

Teotokion: Mając matczyną odwagę do Syna Twego, Najczystsza, dobrego zamysłu o nas nie odrzucaj, błagamy, albowiem Ciebie jedyną przedstawiamy Władcy, chrześcijanie, miłosiernie prosząc o oczyszczenie.

Pieśń 6

Hirmos: Otchłań grzechów i burza występków trwoży mnie, wciąga mnie w głębie rozpaczy, lecz Twoją mocną rękę wyciągnij do mnie jak do Piotra, o rządzący, i zbaw mnie.

Izajasz obrazowo przewidział węgiel Bożego ognia, oczyściwszy wargi, i stał się godnym proroctwa, a Ty spocząłeś na piersi wcielonego Boga Słowa, błogosławiony Janie.

Gdy Słowo Jednorodzone, będące w łonie Ojca, wcielone ujrzałeś, Janie błogosławiony, Ono powiedziało Tobie, umiłowanemu wtajemniczonemu: „Boga bezcielesnego nikt nigdy nie widział”.

Teotokion: Oczyść duszę moją, która zrodziłaś Światłość Chwały Ojca, Dziewico Bogurodzico opiewana przez wszystkich, mając bowiem Twoją prawdziwą łaskę powstrzymujemy się od szkodliwych rozmów.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Mędrkowanie ciała pobożnie umartwiłeś beznamiętnością i nie umiłowałeś dziedzictwa ziemskiego, Czcigodny, pragnąc otrzymać od Chrystusa dziedzictwo na wyżynach nieba, ojczyźnie Arseniuszu.

Wschodzące słońce kończyło Twoje całonocne stanie, duchowego Słońca nieporównywalne jaśnienie, które po nocy trudów Twoich oświeca Ciebie, Arseniuszu.

Teotokion: Będąc współcierpiącą jako rodząca Przyjaciela człowieka, Słowo, wybaw nas z gorzkich i okropnych pokus, Ciebie bowiem jedyną mamy wierni jako niezwykłą pomocniczkę, przeczysta Władczyni.

Kontakion, ton 2: Wielkość Twoją, dziewiczy Apostole, któż wysławi? Ty bowiem obfitujesz w cuda i rozlewasz uzdrowienia oraz modlisz za dusze nasze jako Teolog i przyjaciel Chrystusa.

Ikos: Poznanie wysokości niebios i zbadanie głębin morskich jest zuchwałością, i nie jest możliwe, jak bowiem nie można zliczyć gwiazd i piasku morskiego, tak też mówić teologicznie dowolnie nie można, przeto wieńcami chwały ukoronował Chrystus ucznia, którego umiłował, a który spoczywał na Jego piersi i na tajemnej wieczerzy z nim pożywał jako teolog i przyjaciel Chrystusa.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydził się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Gośliwie pozbyłeś się więzów rzeczy, o Błogosławiony, jako Boży orędownik, i byłeś zwiastunem natchnionej przez Ducha teologii, ucząc nas śpiewać: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Za trawę uznałeś złoto i bogactwo, o Błogosławiony, złoto sianem było dla Ciebie, a Ty błogosławiłeś Stwórcę i Boga: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Duch Święty pochodząc od Ojca niemającego początku i przez Ciebie nierozdzielnie przyjmowany, Słowo Jednorodzone Boże, apostołom wołać polecił: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Teotokion: Świątynią i pałacem Króla Chrystusa byłaś i łóżem jedynym Salomona, która otacza sześćdziesiąt mocy, jak mówi Pismo, i z Tobą teraz, Dziewico, woła i śpiewa: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Rozważając zgubę dawnych światów, ojcze Arseniuszu, i cierpiąc okropną woń, stałeś się współnikiem aromatu łaski Chrystusowej, mówiąc: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

W mrok Boży w ciele wszedłeś, ojcze Arseniuszu, w Chrystusie nauczywszy się poznawać Ojca niemającego początku i Ducha, któryś w Trójcy Jedynej zaśpiewał: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Triadikon: Wszystkich Boga, jedynego jedynemu Jednorodzonego Syna, prawosławnie Ojca błogosławiąc Ciebie ogłasza i jedynego znając Twego pochodzącego Ducha prawdy wspólnej natury i zawsze współbędącego.

Teotokion: **W** czasie zrodziłaś Będącego poza czasem, nieznająca małżeństwa, Czysta, przedtem bezcielesne Słowo po przyjęciu ciała zrodziłaś, Dziewico, któremu śpiewamy, zgodnie wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Jakże wspaniała i uroczysta jest pamięć Twoja, głosiciela Bóstwa Jezusa, sprawy Boże przez Ciebie zajaśniały Kościołowi, przeto radując się zaśpiewajmy, wierni: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Mając wodza chóru teologów, przez Ciebie, Chryste, pobłogosławionego, Boga głosimy z Ojcem i Duchem, jednej władzy śpiewając wołamy: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Zrodziłaś wcielonego Boga Słowo, Nieskalana, którego ubłagaj, aby wybawił mnie z ognia, oto bowiem życie moje całe staje się ciężkim, całe zniewolone jest przez okropne grzechu, przeto przybiegam do Ciebie, Dziewico, i Ciebie przyzywam, otoczona radością.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Rozpalenie zgubnych dla duszy żądź, Arseniuszu, męczące rozplómienie Gehenny wygasileś strumieniami łez, przeto i nas wyrwij z niej, nie przestając modlić się do Zbawcy świata, Chrystusa, którego błogosławimy na wszystkie wieki.

Siedmiokroć po siedem rozrzewnienia piec babiloński rozpalileś sobie, Czcigodny, w którym zraszany oświeceniem łaski, do Stwórcy i Zbawcy wołałeś: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Triadiokon: Trójświatliste Bóstwo, jaśniejące jedną zorzą, z jedyne Trójhypostatycznego Bóstwa Rodzica niemającego początku, jednej natury

Słowo Ojca, współkrólujące z jednoistotnym Duchem, dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Ułękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Przy krzyżu Władcy stojąc, Uczniu umiłowany, czysta surmo teologii, jako dziewiczy otrzymałeś Dziewicę i Bogurodzicę czystą, i zostałeś stróżem nieskalanej Bogurodzicy, a teraz godnie jesteś sławiony.

Godnie umiłowałeś czcigodne i nieskalane życie, Przechyśty, jak anioł żyłeś na ziemi i Ciebie na miejsce brata przyjął Pan, błogosławiony Janie, ogłaszając Ciebie jako Syna Matce Bogurodzicy swojej, z którą Ciebie wszyscy sławimy.

Teotokion: Bądź mi zbawczą kolumną, Czysta, bezsilnymi uczyni pułki aniołów, pokus zamęt świata i nieszczęścia odsuń, i ataki żądź daleko odpędź, dając czyste wyzwolenie i dary Boże w obfitości.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Mojżesz zadziwił się, stając się godnym w obrazie krzewu ognistego ujrzenia dziewiczego zrodzenia, Ty zaś z Bożym Duchem cały zjednoczyłeś się i byłeś widziany w postaci ognia, przeto też godnie wysławiamy Ciebie, Arseniuszu.

Zajaśniał Tobie Chrystus, Światłość niezachodząca, radość dając Tobie na niebiosach, bowiem stała pamięcią o śmierci gorliwie przyniosłeś życie nieskalane, przeto godnie przyjąłeś owoce trudów, Błogosławiony.

Teotokion: Okazałaś się, Dziewico, Matką Bożą, bowiem w nadprzyrodzony sposób zrodziłaś w ciele Boga Słowo, którego Ojciec przed wszystkimi wiekami zrodził ze swego serca jako Dobry, a którego i teraz rozumiemy jako przewyższającego ciało, chociaż w nie przyobleczonego.

Fotagogikon: Byłeś synem Gromu, ludziom głosiłeś, że na początku było Słowo, Apostole Janie, który spocząłeś na piersi Władcy Twego i stamtąd zaczerpnąłeś strumienie teologii, pojąc całe stworzenie.

Chwała. Ascecie: Od światowych żądź jako od skalania uchyliliś się i postem ciało ujarzmiłeś, odnowiwszy moc duszy, Czcigodny, i wzbogaciłeś się o chwałę niebieską, Arseniuszu, przeto nie przestawaj modlić się za nami do Pana.

I teraz. Teotokion święta.

Na chwalitnie stichery święta trzy i apostoła trzy, ton 8:

Prosomion: O, przesławny cud!

Błogosławiony mądry Janie, ogromem gorącej miłości Chrystusowej byłeś bardziej otoczony, niż inni uczniowie, umiłowany spośród uczniów przez Słowo wszystko widzące i sądzące w sprawiedliwości świat, oświecony zostałeś zorzami czystości i dziewictwa w ciele i umyśle, pobłogosławiony przez Boga.

Kwiecie dziewictwa, czcigodnych cnót przyjemny przybytku, mądrości organie, świątynio Ducha, świetliste usta łaski, Kościoła najjaśniejsze oko, Janie

najczcigodniejszy, w pieśniach duchowych teraz wysławmy Ciebie jako sługę Chrystusa.

Zaczerpnąłeś wody teologii, spoczywając na piersi Mądrości, i świat napoiłeś, Janie najwspanialszy, przez poznanie Trójcy wysuszyłeś morze bezbożnictwa, byłeś kolumną i obłokiem uduchowionym, kierując nas ku niebieskiemu dziedzictwu.

Chwała. Ton 8: Głóscielu Boga Janie, aniołom równy dziewiczy uczniu i teologu, nauczony przez Boga prawosławnie głósiłeś światu czcigodny bok, toczący krew i wodę, przez które znajdujemy życie wieczne dla dusz naszych.

I teraz. Teotokion święta.

Wielka doksologia.

Po trisagionie troparion apostoła. **Chwała.** Ascety. **I teraz.** Święta. Ektenie i rozesłanie.

Pierwsza godzina. Na pierwszej godzinie troparion święta. **Chwała.** Apostoła. **I teraz.** Teotokion godzin. Po trisagionie kontakion święta i ciąg dalszy. Na godzinach kontakion święta i apostoła mówimy na przemian.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i kolejna pieśń z kanonu święta oraz z kanonu apostoła pieśń szósta.

Prokimenon, ton 8: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie* i aż do krańców ziemi ich słowa. **Stichos:** Niebiosą głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

Czytanie I Powszechnego Listu świętego Apostoła Jana, perykopa 78 (1, 1-7).

To wam oznajmiamy, co było od początku, cośmy usłyszeli o Słowie życia, co ujrzeliśmy własnymi oczami, na co patrzyliśmy i czego dotyczyły nasze ręce – bo życie objawiło się. Myśmy je widzieli, o nim świadczymy i głósimy wam życie wieczne, które było w Ojcu, a nam zostało objawione – oznajmiamy wam, cośmy ujrzeli i usłyszeli, abyście i wy mieli współuczestnictwo z nami. A mieć z nami współuczestnictwo znaczy: mieć je z Ojcem i Jego Synem Jezusem Chrystusem. Piszemy to w tym celu, aby nasza radość była pełna. Nowina, którą usłyszeliśmy od Niego i którą wam głósimy, jest taka: Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności. Jeżeli mówimy, że mamy z Nim współuczestnictwo, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą. Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On sam trwa w światłości, wtedy mamy jedni z drugimi współuczestnictwo, a krew Jezusa, Syna Jego, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.

Alleluja, ton 1: Niebiosą wyznają cuda Twoje, Panie, i prawdę Twoją w zgromadzeniu świętych. **Stichos:** Bóg jest wielbiony w zgromadzeniu świętych.

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 61 (19, 25-27. 27; 20, 24-25),

W owym czasie przy krzyżu Jezusowym stały Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Gdy więc Jezus ujrział Matkę i stojącego ucznia, którego miłował, mówi do Matki swojej: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie mówi do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. Ten właśnie uczeń świadczy o tych sprawach i on je opisał. A wiem, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby napisanych ksiąg.

Koinonikon: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa. **Alleluja.**

